

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 42. Creantur Cardinales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

eandem urbem conventum solemnem convocaret: cui Electores fere omnes intererant. Infans undecima demum Aprilis dominica secunda post Pascha, cum spatium menstruo majus ab ejus ortu effluxisset, sacro fonte aspersus Wenceslai nomen accepit. Sponsionem pro eo faciebant Archiepiscopi tres, sex Episcopi, & quinque Abbates, quatuordecim omnino Præsules. Natalitia solemnia per octo dies celebrata: allata ex Bohemia ornamenta imperatoria; & quæ pars eorum erant, reliquæ, inter alias instrumenta cruciatuum Christi: ea publice monstrata: promulgata, quam Innocentius dederat, noxarum veniæ equalis illi, quæ die Coenæ Domini Romæ conceditur: editæ equestres pugnæ ludicræ, multaque alia festæ lætitiæ testimonia: denique Imperator Aquisgranum ad Dominæ nostræ templum donomisit quindecim auri selibras, pusionis pondus exæquantes.

§. XLII.

Creantur Cardinales.

Eodem anno Avenionem pestis iterum invasit tam violenter, ut a Paschate, quod inciderat in vicesimum octavum Martii, usque ad diem festum S. Jacobi 25 Julii septendecim fere millia hominum

Id. p. 443.
Histor. Eccles. Tom. XXIV. M inte-

Sæcul. XIV. interimeret: quorum in numero fuere
 A. C. 1361. centum Episcopi, & novem Cardinales;
 scilicet Petrus Pratenfis, Ecclesiæ Roma-
Vit. p. 355. næ Pro-Cancellarius, ac Episcopus Præ-
 973. nestinus; Cardinalis Candidus, nempe
M. Vill. l. 10. Guilielmus Curtius; Petrus Bertrandus
 6.46.71. Columbarius Episcopus Ostiensis; Joannes Caramanius; Franciscus Tudertinus, quem Cardinalem Florentinum vocabant; Bernardus Turrius; Guilielmus Farinarius, qui Ordinis Minorum Minister Generalis fuerat; Petrus Crocius; ac Petrus Sylvius.

Horum jacturam refarturus Papa Innocentius die Veneris, quo tertii trimestris ecclesiastici jejunium colebatur, 17 Sept. an. 1361 Cardinales octo declaravit, Presbyteros quinque, ac tres Diaconos. Primus erat Fontanerius Vafallius tum Patriarcha Gradinus. In Cadurcensi agro natus S. Francisci regulam Gordonii amplexus erat. Dein Lutetiam missus ibi Theologicæ doctrinæ lauream obtinuit anno 1333. Post decem annos electus Ordinis sui Minister Generalis, 24 Oct. 1347 a Papa Clemente VI designatus Archiepiscopus Ravennanus, exinde Gradum 20 Maji an. 1351 translatus est, ita, ut Ravennam simul administraret habiturus, unde Patriarchæ dignitatem sustineret. Aberat, cum nominaretur Cardinalis: ac Petasum e Papæ manu accipiendi

piendi gratia Avenionem petens Patavii saecul XIV.
 sub finem Octobris vitam posuit nondum A. C. 1361.
 adeptus templi titulum, qui non dari nisi præsentibus solet.

Secundus fuit Petrus Iterius Petro- Baluz. p. 954
 coricensis, Aquarum Augustarum in Vas-
 conia Episcopus, Cardinalis de Quatuor
 Coronatis. Tertius, Joannes Mandia-

censis e dioecesi Vectiana, 17 Sept. 1348
 ex Aquisextano Canonico factus Episco-
 pus Nemosensis post obitum Bertrandi

Deucii cognati sui, modo Cardinalis de
 S. Marco, sed vocatus semper Cardinalis
 Nemosensis. Quartus, Ægidius Aisse- p. 556.
 linus de Monte Acuto Arvernus, Episco-
 pus Tervanus, & Cancellarius Galliae,
 Cardinalis de S. Martino in Montibus.

Quintus, Androinus frater Comitum de
 Rupe in comitatu Burgundiae sita, & Ab-
 bas Cluniacensis. Anno 1357 eum Pa- p. 958.

papa in Italiam miserat Ecclesiae copiis ibi M. Vill. l. 7.
 præfuturum loco Cardinalis Ægidii Al- c. 56. l. 8. c. 133
 bornii quem revocavit Avenionem. Sed

Androinus vir mollis, parumque versa-
 tus in re militari, & artibus ad guber-
 nandas regiones necessariis nec subige-
 re armis populos, nec terras ab anteces-
 sore suo recuperatas tueri noverat: ita
 neutiquam metuendo modica præstaba-
 tur obedientia. Igitur huic muneri haud
 idoneum agnoscens cum Cardinalibus
 Papa in Italiam remisit Cardinalem Al-

Sæcul. XIV.

A.C. 1361.

Froiss. l. I.

c. 211.

Rayn. 1360.

n. 3.

Vitæ p. 341.

960.

p. 963.

bornium. Melius Androino successit cura pacis inter Gallos & Anglos, quam anno 1360 pactione Bretiniacensi conciliavit cum Simone Lingonensi Fratrum Prædicatorum Magistro Generali. Duo Reges jam tum rogabant Papam, ut Abbatem Cluniacensem sacra ornaret purpurea: sed ille huc usque id distulit.

Sextus, & inter Diaconos primus erat Stephanus Audebertus Papæ prope in diocesi Lemovicensi natus. Et si minores tantum Ordines habebat, hoc anno decretus a Papa Episcopus Carcassonensis, sed nunquam consecratus fuit, dictus tamen Cardinalis Carcassonensis: cæterum ædem S. Mariæ in Equiriis obtinuit. Septimus, Guilielmus Bragofus ex diocesi Mimatensi. Ex Doctore ac Professore Universitatis Tolosanæ Vicarius Generalis Archiepiscopi Stephani Aldebrandi anno 1355 evaserat: ac electus erat Episcopus Vabrensis, quando renunciatus est Cardinalis Diaconus de S. Georgio *ad velum aureum*: sed Fabrensis semper audiit. Octavus, Hugo Martialisfanensis, quod nomen traxit a natali castro dioceseos Tutelensis. Nobili ortus genere in regnum Neapolitanum anno 1352 missus erat tanquam Nuncius Apostolicus, ut Regem Ludovicum, ac Reginam Joannam cum Rege Hungariæ in gratiam reduceret. Tolosæ, ubi accepit

cepit Juris Civilis insignia, versabatur Saecul. XIV:
A.C. 1361.
adhuc in studiis, cum creatus est Cardi-
nalis Diaconus. Titulum postea cepit a
templo S. Mariæ *in porticu*: eratque si-
mul Præpositus Duacensis. En octo
Cardinales 17 Sept. 1361 pronunciatos!

Rex Joannes retento novo Cardinali Epist. 24.
sup. Mar-
tenne to. 3.
c. 1092.
Androino Abbate Cluniacensi Papam
per litteras oravit, ut eum ob magni mo-
menti negotia usque ad certum tempus
apud ipsum manere sineret; interim pen-
sionem, ac privilegia Nunciis dari solita
illi conservaret; atque petasum rubrum
mitteret. Papa respondit: Non debe-
mus has largiri gratias nisi de consilio &
consensu nostrorum Fratrum Cardina-
lium in senatu præsentium: neque cre-
dimus, nos posse hunc obtinere con-
sensum: cujus recusatio & dignitati tuæ,
& Cardinalis honori officeret. Præterea
consideramus, regni tui Ecclesias gra-
vissime pressas magnitudine subsidiorum,
quæ sub bellis præteritis tulere, ac etiam-
num pendunt. Cardinalis ipse pensione
sua, & petasi redditibus carens, nec aliun-
de locuples molestiam caperet ex sum-
ptibus ad tuendam dignitatem suam ne-
cessariis.

Itaque, si hac in re non cedimus tuo
desiderio, id sine offensione accipias, pre-
camur, & illum Cardinalem ad Roma-
nam curiam quamprimum venire sinas

Sæcul. XIV. A.C. 1362. novo munere functurum suo. Concedimus tamen, ut maneat usque ad diem Ascensionis Domini, si ad concludenda negotia id opus esse putes. Quod attinet ad beneficia, quæ ut illi conferremus, rogasti: providimus ei, quam potuimus, optime, reliquis Cardinalibus una creatis. Dabat 2 Nov. 1361. Eodem die ad Cardinalem Androinum scripsit epistolam, ex qua liquet præcipuum negotium eum detinens fuisse controversiam de Britannia inter Carolum Blesensem, ac Joannem Monfortium componendam: ut multæ litteræ priores indicant.

Epist. 241.

Epist. 58. 59. 60. &c.

§. XLIII.

*Mors Innocentii VI. Urbanus V
Papa.*

Sequente anno 1362 Ludovicus Neapolis Rex 26 Maji redeunti in cælum Domino sacra mortalitatem explevit: eratque conjux ejus Regina Joanna rursus vidua & sine liberis. Papa Innocentius 20 Junii funeris exequias celebrari voluit: ac Romanæ Ecclesiæ jura in illud regnum ei beneficiaria lege obstrictum conservaturus, tanquam Nuncium eo misit Guilielmum Grimaldum seu Grimoardum Massiliæ ad S. Victoris Abbatem:

M. VII. l. 10. c. 100.

Regz. 1362. s. 2.